

at næste Gang, et saadant Lovforslag kom til at foreligge, vilde det ikke gaa saa meget i demokratisk Retning som dette; saa vilde man stille sig ganske anderledes konservativt og tilbageholdende. Det Standpunkt, som nu indtages af de to ærede Medlemmer, som tidligere hørte til Oppositionen, har bevirket, at Høire kan stille sig paa sit gamle Standpunkt og sige: Det er et Kompromis, vi gaa ind paa, og hvis det ikke bliver vedtaget, gaa vi endnu mere konservativt til Bærts næste Gang og gaa ikke ind paa saa meget. Det er meget beklageligt over for et Forhold af saa stor Vigtighed som dette og over for alt det Arbejde, der er lagt dertil af Folketinget. Efter at det er lykkedes at faa Regeringen til at forelægge et grundlovmæssigt Forslag, vil man endelig, naar man faar det bragt dertil, have det lagt til Side og ikke modtage det. Jeg kan ikke godkende den Fremgangsmaade og vil ikke paa nogen som helst Maade slutte mig dertil. Af Betænkningen fremgaar det jo, at Flertallets Højremedlemmer paa det nuværende Stadium erklære sig villige til at gaa med til Regeringsforslaget, dersom Flertallets Forslag ikke kan føres igennem; men det ville de to Medlemmer ikke, som høre til Oppositionen, eller som have hørt til denne. De ere de eneste, som sige: Vi ville ikke modtage Regeringens Forslag; og dog er det væsentlig i Overensstemmelse med det af Folketinget vedtagne. Det staar i alt Fald saaledes for mig, at Folketingets Ordfører i denne Sag har sagt, at hvis det ikke kunde lykkes at gennemføre Folketingets Affattelse af Lovforslaget, vilde han ikke være uwillig til at gaa ind paa Regeringens. Og naar han siger det, tror jeg ogsaa, han har saa megen Tilslutning i Tinget, at det er noget, som vil kunne lade sig føre igennem. Vi have altsaa staaet lige paa Tærskelen til at kunne faa en grundlovmæssig Ordning af dette Forhold; og denne gode Stilling, denne Sag var kommen ind i, er bleven fuldstændig forrykket ved den Stilling, de to ærede Medlemmer have taget i Udvalget.

Jeg skal kun ganske kort komme ind paa nogle enkelte Bemærkninger fra det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), de Bemærkninger nemlig, som gik ud paa, at det forekom ham, at Kjøbenhavn var tilstrækkelig repræsenteret her i Rigsdagen. Han gjorde i saa Henseende nogle Bemærkninger, som forekom mig at være temmelig lidt paa deres Plads. For det første fremfatte det ærede Medlem den Paastand, at Interesserne her i Kjøbenhavn i Modsetning til det øvrige Land, være nogenlunde

ens. Som om Interesserne her være noget, hvorom man kunde sige: Det er hele den kjøbenhavnske Befolknings Interesse! Det ærede Medlem maa jo vide, hvorledes de økonomiske Forhold ere i Kjøbenhavn; og han maa jo vide, at der her findes de største Rigdomme paa den ene Side, men maasse ogsaa den største fattigdom paa den anden Side. Det ærede Medlem maa vide, at hvor Forholdene ere saaledes, fremstaar der modstridende Interesser, som nødvendig maa søges repræsenterede og ere berettigede til at fordrø sig repræsenterede. Man kan derfor ikke tale om, at en Vys Interesse ere ensartede, i alt Fald kan man ikke faa Folk, der kende de virkelige Forhold til at gaa ind derpaa. Det ærede Medlem talte dernæst om de mange Rigsdagsmænd, Kjøbenhavn har, og han nævnte blandt andet, at der her i dette Ting er 21 Repræsentanter for Kjøbenhavn. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorledes det ærede Medlem har kunnet komme dertil. Jeg tror, at det ærede Medlem maa indrømme, at naar man skal tale om, at Folk ere repræsenterede, skal det være ved de Repræsentanter, som de paagældende selv vælge. Det kan ikke nytte at henvise til, at en eller anden Rigsdagsmand er bosiddende i Kjøbenhavn men valgt i Provinserne. Jeg tror ikke, Kjøbenhavnerne kunne være fornøjede med, at de Herrer Landbrugere sige: I behøve saamaend ikke at vælge Repræsentanter selv, vi skulle nok vælge dem for Jer. Jeg tror ikke, at Kjøbenhavn er tjent med dette Raisonnement, lige saa lidt som jeg tror, at Befolkningen ude omkring i Landet kunde være tjent med, at man sagde til dem: I behøve saamaend ikke at vælge saa mange Repræsentanter, vi her i Kjøbenhavn skulle nok sørge for at vælge for Jer de Folk, der passe til at repræsentere Jer. Navnlig forekommer det mig paafaldende, naar det ærede Medlem nævnte de kjøbenhavnske Repræsentanters Antal her i dette Ting. Jeg maa antage, at det ærede Medlem regnede de 12 kongevalgte Medlemmer med. (Th. Nielsen: Ja!) Det ærede Medlem bifalder altsaa, at han mener, at Kjøbenhavn er repræsenteret ved de kongevalgte Medlemmer. Det er en fra et demokratisk Standpunkt høist mærkelig Opfattelse. Jeg tror ikke, at den kjøbenhavnske Befolkning vil sige: Vi ere repræsenterede gennem de Mænd, som Hs. Majestæt Kongen udvæbner. Hvis det skulde være Tilfældet, kunde man ifølge den Betragtningensmaade lige saa godt ophæve hele Rigsdagen, hvad Nytte er det saa til, at man gaar hen og vælger Rigsdagsmænd? Saa kunde man jo lade dem bestikke af Regeringen,